

Skatteministeriet

14. september 2022
J.nr. 2022 - 7060

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 738 af 26. august 2022 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Troels Ravn (S) og Louise Schack Elholm (V).

Jeppe Bruus

/ Søren Schou

Spørgsmål

Skatteministeren nævner i sit svar på SAU alm. del – spørgsmål 421 og spørgsmål 233, at en ændring fra lagerbeskatning til realisationsbeskatning for investorer med et ejerskab på under 10 pct. i en virksomhed vil kunne forårsage indlåsnings effekter samt incitamenter til salg og genkøb, hvor en investor står til tab. Vil ministeren undersøge, hvordan skattemyndighederne i Sverige, der anvender realisationsbeskatning, håndterer disse risici?

Svar

Efter de svenske regler er udgangspunktet, at selskaber er skattefrie af gevinst på aktier og modsvarende ikke har fradrag for tab. Dog skal selskaber medregne gevinst og tab på noterede porteføljeaktier ved indkomstopgørelsen, idet beskatningen sker efter realisationsprincippet. I forhold til tab gælder der den begrænsning, at disse alene kan fradrages i aktier på noterede porteføljeaktier.

Efter Skatteministeriets oplysninger er der – udover den nævnte kildeartsbegrænsning for tab – ikke særlige regler, der er indført med henblik på at modvirke indlåsnings effekter og incitamenter til salg og genkøb.

Modsat realisationsprincippet betyder lagerprincippet, at der er en løbende beskatning. Hvor indkomståret munder ud i en værdistigning, beskattes denne, men omvendt opnås der også med det samme et fradrag, hvor indkomståret munder ud i en værdinedgang. En lagerbeskatning er således en effektiv måde at imødegå uønskede indlåsnings effekter på.

Den gældende lagerbeskatning af selskabers noterede porteføljeaktier blev i sin tid indført som et led i finansieringen af den nedsættelse af personskatterne, der blev gennemført i 2009, som en del af Forårspakke 2.0. En adgang til at kunne vælge realisationsbeskatning i stedet for lagerbeskatning vil som følge af den deraf afledte mulighed for at kunne udskyde beskatningstidspunktet medføre et mindreprovenu for det offentlige, som i givet fald vil skulle finansieres.